

Η Αποκάλυψη του Ιησού Χριστού - Αριθμός Έξι

Η Ανάσταση των Κοιμωμένων Νεκρών

Jeff Pippenger

2023-10-27

Οικοδομούμε επάνω στην τελική προφητεία του Ησαΐα, η οποία αρχίζει στο κεφάλαιο σαράντα με τον προσδιορισμό του χρόνου της καθυστερήσεως που εγκαινιάστηκε με την απογοήτευση της 18ης Ιουλίου 2020. Έχουμε συσχετίσει τον θάνατο των δύο μαρτύρων της Αποκαλύψεως με εκείνους που είναι νεκροί στην κοιλάδα των ξηρών οστών του Ιεζεκιήλ στο κεφάλαιο τριάντα επτά. Επιζητούμε, διά της επαναλήψεως, να εδραιώσουμε την απολύτως συγκεκριμένη ακολουθία των γεγονότων που συνδέονται με την ανάσταση εκείνων που εφονεύθησαν στην πλατεία από το θηρίο που ανέβηκε από την άβυσσο.

Καθώς εναρμονίζουμε αυτές τις προφητικές περικοπές, αποσφραγίζουμε τμήματα της Αποκάλυψης που έως τώρα δεν είχαν ποτέ αναγνωριστεί, διότι αυτό το μήνυμα είναι η αποσφράγιση της Αποκάλυψης του Ιησού Χριστού, η οποία λαμβάνει χώρα ακριβώς πριν από τη λήξη της ανθρώπινης δοκιμασίας. Επιτελούμε αυτό το έργο, διότι «ο καιρός είναι εγγύς». Καθώς αποσφραγίζουμε αλήθειες στην Αποκάλυψη που τώρα βρίσκονται σε διαδικασία εκπλήρωσης, επιτελούμε ακριβώς το ίδιο έργο που ορίστηκε ως το έργο του Ιωάννη στην Αποκάλυψη. Του ειπώθηκε να γράψει όσα είχε δει, τα οποία ήταν πράγματα που τότε υπήρχαν, και καταγράφοντας αυτά τα πράγματα ο Ιωάννης θα έγραφε ταυτόχρονα και τα πράγματα που μέλλουν να γίνουν.

Γράψον ἃ εἶδες, καὶ ἃ εἰσίν, καὶ ἃ μέλλει γενέσθαι μετὰ ταῦτα. Ἀποκάλυψις 1:19.

Ένα λογικό πρόσκομμα για τους Αντβεντιστές της Εβδόμης Ημέρας ενδέχεται κάλλιστα να είναι η παραδοσιακή τους κατανόηση του βιβλίου της Αποκάλυψης. Όταν κάποιος αποδέχεται μια καθιερωμένη αλήθεια, αλλά δεν διακρίνει ότι η καθιερωμένη αλήθεια είχε σχεδιασθεί να αναπτύσσεται με την πάροδο του χρόνου, η αρχική ορθή του κατανόηση της αλήθειας μπορεί να καταστεί παράδοση ή συνήθεια. Η αλήθεια που έχει μεταβληθεί σε παράδοση ενδέχεται κάλλιστα να παράγει την τύφλωση η οποία παριστάνεται στο μήνυμα προς τη Λαοδίκεια. Η αρχική αλήθεια παραμένει αλήθεια, αλλά η αδυναμία να διακριθεί ότι η αλήθεια αναπτύσσεται με την πάροδο του χρόνου παράγει τύφλωση. Η αλήθεια δεν είναι η αιτία της τύφλωσής τους· η τύφλωση είναι απλώς σύμπτωμα της αιτίας. Η αιτία είναι τα ὦτα που δεν θέλουν να ακούσουν, οι οφθαλμοί που δεν θέλουν να δουν και η καρδιά που δεν θέλει να επιστραφεί, σε εκείνους που είναι αυτάρεσκα ικανοποιημένοι με την άνεση της παράδοσης και της συνήθειας.

«Ο Χριστός, με τη διδασκαλία Του, παρουσίασε αρχαίες αλήθειες, των οποίων ο Ίδιος ήταν ο αρχικός χορηγός, αλήθειες τις οποίες είχε λαλείσει μέσω πατριαρχών και προφητών· τώρα όμως έριξε επάνω τους νέο φως. Πόσο διαφορετική φαινόταν η σημασία τους! Με την ερμηνεία Του εισήχθη κατακλυσμός φωτός και πνευματικότητας. Και υποσχέθηκε ότι το Άγιο Πνεύμα θα φώτιζε τους μαθητές, ώστε ο λόγος του Θεού να αποκαλύπτεται διαρκώς ενώπιόν τους. Θα ήταν σε θέση να παρουσιάζουν τις αλήθειές του με νέα ωραιότητα.»

«Από τότε που η πρώτη υπόσχεση της λύτρωσης εκφωνήθηκε στην Εδέμ, η ζωή, ο χαρακτήρας και το μεσιτευτικό έργο του Χριστού υπήρξαν αντικείμενο μελέτης των ανθρωπίνων διανοιών. Ωστόσο, κάθε διάνοια διαμέσου της οποίας εργάστηκε το Άγιο Πνεύμα παρουσίασε αυτά τα θέματα υπό ένα φως φρέσκο και νέο. Οι αλήθειες της λύτρωσης είναι δεκτικές συνεχούς ανάπτυξης και διεύρυνσης. Αν και παλαιές, είναι πάντοτε νέες, αποκαλύπτοντας διαρκώς σε εκείνον που αναζητεί την αλήθεια μεγαλύτερη δόξα και ισχυρότερη δύναμη.»

«Σε κάθε εποχή υπάρχει μια νέα ανάπτυξη της αλήθειας, ένα μήνυμα του Θεού προς τον λαό εκείνης της γενεάς. Οι παλαιές αλήθειες είναι όλες ουσιώδεις· η νέα αλήθεια δεν είναι ανεξάρτητη από την παλαιά, αλλά εκτύλιξη της. Μόνον καθώς οι παλαιές αλήθειες γίνονται κατανοητές μπορούμε να συλλάβουμε τις νέες. Όταν ο Χριστός θέλησε να ανοίξει στους μαθητές Του την αλήθεια της αναστάσεώς Του, άρχισε “από Μουσέως και από πάντων των προφητών” και “ερμήνευεν εις αυτούς εν πάσαις ταις γραφαίς τα περί εαυτού”. Λουκάς 24:27. Αλλά είναι το φως που λάμπει μέσα στη νέα εκτύλιξη της αλήθειας εκείνο που δοξάζει την παλαιά. Εκείνος που απορρίπτει ή παραμελεί τη νέα δεν κατέχει πραγματικά την παλαιά. Γι’ αυτόν χάνει τη ζωτική της δύναμη και καταντά απλώς ένας άψυχος τύπος.»

«Υπάρχουν εκείνοι που ομολογούν ότι πιστεύουν και διδάσκουν τις αλήθειες της Παλαιάς Διαθήκης, ενώ απορρίπτουν την Καινή. Αρνούνται όμως να δεχθούν τις διδασκαλίες του Χριστού, δείχνουν ότι δεν πιστεύουν εκείνο το οποίο έχουν λαλήσει οι πατριάρχες και οι προφύτες. “Εάν επιστεύετε εις τον Μωϋσήν,” είπε ο Χριστός, “ήθελε πιστεύσει εις εμέ· διότι εκείνος έγραψε περί εμού.” Ιωάν. 5:46. Επομένως, δεν υπάρχει καμία αληθινή δύναμη ούτε και στη διδασκαλία τους ακόμη της Παλαιάς Διαθήκης.»

«Πολλοί που ισχυρίζονται ότι πιστεύουν και ότι διδάσκουν το ευαγγέλιο βρίσκονται σε παρόμοια πλάνη. Παραμερίζουν τις Γραφές της Παλαιάς Διαθήκης, για τις οποίες ο Χριστός δήλωσε: “Εκείνοι είναι που μαρτυρούν για Μένα.” Ιωάν. 5:39. Απορρίπτοντας την Παλαιά, στην ουσία απορρίπτουν και την Καινή· διότι και οι δύο αποτελούν μέρη ενός αδιάσπαστου όλου. Κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να παρουσιάσει ορθά τον νόμο του Θεού χωρίς το ευαγγέλιο, ούτε το ευαγγέλιο χωρίς τον νόμο. Ο νόμος είναι το ευαγγέλιο ενσαρκωμένο, και το ευαγγέλιο είναι ο νόμος ανεπτυγμένος. Ο νόμος είναι η ρίζα, το ευαγγέλιο είναι το ευώδες άνθος και ο καρπός που αυτή φέρει.» Παραβολές του Χριστού, 127.

Εκείνοι που ισχυρίζονται ότι πιστεύουν το παλαιό, αλλά απορρίπτουν το νέο, εφαρμόζεται με ακόμη μεγαλύτερη ισχύ στους Αντβεντιστές της Εβδομης Ημέρας, οι οποίοι ισχυρίζονται ότι πιστεύουν ολόκληρη τη Βίβλο, αλλά απορρίπτουν τα γραπτά του Πνεύματος της Προφητείας. Στην Αποκάλυψη, ο Ιωάννης είναι σύμβολο του λαού του Θεού στις έσχατες ημέρες, ο οποίος διώκεται επειδή δέχεται τόσο τη Βίβλο όσο και το Πνεύμα της Προφητείας.

Εγώ ο Ιωάννης, ο οποίος είμαι και αδελφός σας και συγκοινωνός στη θλίψη και στη βασιλεία και στην υπομονή του Ιησού Χριστού, βρισκόμουν στη νήσο που ονομάζεται Πάτμος, για τον λόγο του Θεού και για τη μαρτυρία του Ιησού Χριστού. Αποκάλυψη 1:9.

Εάν κάποιος αποδέχεται τη μαρτυρία του Ιησού, η οποία είναι το Πνεύμα της Προφητείας, η οποία είναι τα γραπτά της Ellen White, τότε το προηγούμενο απόσπασμα από τα συγγράμματά της

προσδιορίζει το ζήτημα το οποίο πραγματεύομαι. Έγραψε ότι οι «αλήθειες της απολύτρωσης είναι δεκτικές συνεχούς ανάπτυξης και διεύρυνσης. Παρότι παλαιές, είναι πάντοτε νέες, αποκαλύπτοντας αδιάκοπα στον αναζητητή της αλήθειας μεγαλύτερη δόξα και ισχυρότερη δύναμη», και ότι σε «κάθε εποχή υπάρχει μία νέα ανάπτυξη της αλήθειας, ένα μήνυμα του Θεού προς τον λαό εκείνης της γενεάς».

Μολονότι η συνήθης κατανόηση του βιβλίου της Αποκάλυψης, την οποία θα μπορούσε να έχει ένας τυπικός Αντβεντιστής της Εβδόμης Ημέρας, είναι αλήθεια, ολόκληρο το βιβλίο της Αποκάλυψης αποτελεί μαρτυρία των εσχάτων ημερών. Εμείς εφαρμόζουμε επί του παρόντος μία αλήθεια που τώρα αποσφραγίζεται, και αυτή η αλήθεια δεν θα αναγνωριστεί από εκείνους που δεν είναι πρόθυμοι να δεχθούν ότι όλα τα χωρία του βιβλίου της Αποκάλυψης αποτελούν μέρος της Αποκάλυψης του Ιησού Χριστού, η οποία αποσφραγίζεται κατά τις έσχατες ημέρες.

Η κατανόηση που έχει διατηρήσει ο Αντβεντισμός σχετικά με την ενδέκατη αποκάλυψη, ότι αποτελεί εκπλήρωση της Γαλλικής Επανάστασης, είναι ορθή, και η Αδελφή Γουάιτ υποστηρίζει αυτή την ορθή άποψη. Ωστόσο, εκείνη η αλήθεια ήταν απλώς μία ιστορία, η οποία έχει καταγραφεί για να καταδείξει τις έσχατες ημέρες. Ολόκληρο το βιβλίο της Αποκάλυψης διέπεται από αυτό το προφητικό φαινόμενο.

Οικοδομούμε επάνω στην κεκρυμμένη ιστορία των επτά βροντών ως οδηγό, προκειμένου να συνδέσουμε το τριακοστό έβδομο κεφάλαιο του Ιεζεκιήλ, το τεσσαρακοστό του Ησαΐα και το ενδέκατο της Αποκαλύψεως με την παραβολή των δέκα παρθένων του εικοστού πέμπτου κεφαλαίου του Ματθαίου. Μία άλλη προφητική γραμμή, η οποία υποστηρίζει την εφαρμογή της προφητικής ακολουθίας των γεγονότων που εξετάζουμε, ευρίσκεται στη γραμμή του Χριστού, η οποία περιλαμβάνει επίσης μία δευτερεύουσα μαρτυρία. Ο Ιησούς ήταν τριάντα ετών όταν εβαπτίσθη και έγινε Ιησούς Χριστός, διότι το «Χριστός» στην ελληνική της Καινής Διαθήκης, ή το «Μεσσίας» στην εβραϊκή της Παλαιάς Διαθήκης, σημαίνει τον κεχρισμένο.

Τον λόγον εκείνον, λέγω, σεις γνωρίζετε, ο οποίος διεδόθη καθ' όλην την Ιουδαίαν, αρχίσας από την Γαλιλαίαν, μετά το βάπτισμα το οποίον εκήρυξεν ο Ιωάννης· πώς ο Θεός έχρισεν τον Ιησούν τον από Ναζαρέτ με Πνεύμα Άγιον και με δύναμιν· όστις διήρχετο ευεργετών και θεραπεύων πάντας τους καταδυναστευομένους υπό του διαβόλου· διότι ο Θεός ήτο μετ' αυτού. Πράξεις 10:37, 38.

Επί τριάντα έτη, ο Ιησούς προετοιμαζόταν για να χρισθεί, και αφού εχρίσθη κατά το βάπτισμά Του, Αυτός, ως ο Χριστός, παρουσίασε το μήνυμά Του επί τρεις και ήμισυ προφητικές ημέρες. Κατόπιν εθανατώθη, ετέθη στον τάφο, ανεστήθη και έπειτα ανελήφθη στον ουρανό. Η αρχή της διακονίας Του, ήτοι των τριών και ήμισυ ετών της διακονίας Του, ήταν το βάπτισμά Του, το οποίο αντιπροσωπεύει τον θάνατό Του και την ανάστασή Του, και στο τέλος των χιλίων διακοσίων εξήντα ημερών της διακονίας Του εσταυρώθη και κατόπιν ανεστήθη—διότι Αυτός είναι η αρχή και το τέλος. Το γεγονός του θανάτου και της αναστάσεώς Του παρήγαγε ένα ισχυρό στράτευμα, το οποίο επί άλλα τριάμισι έτη μετέφερε το ευαγγέλιο στους Ιουδαίους, και κατόπιν στον κόσμο.

Η Καθολική εκκλησία, δηλαδή ο αντίχριστος της βιβλικής προφητείας, βρισκόταν επίσης επί τριάντα έτη σε προπαρασκευή, προτού χρισθεί με εξουσία. Το 508, «το καθημερινόν» αφαιρέθηκε. Η αδελφή White μάς πληροφορεί ευθέως ότι οι Μιλλερίτες είχαν τη σωστή κατανόηση του «καθημερινού» στο βιβλίο του Δανιήλ, παρά το γεγονός ότι η Λαοδικειακή Εκκλησία των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας επανήλθε, κατά τη δεκαετία του 1930, στη σατανική άποψη του αποστατικού Προτεσταντισμού περί του «καθημερινού».

«Κατόπιν είδα, σε σχέση με το “καθημερινόν” (Δανιήλ 8:12), ότι η λέξη “θυσία” προστέθηκε από την ανθρώπινη σοφία και δεν ανήκει στο κείμενο, και ότι ο Κύριος έδωσε τη σωστή κατανόηση αυτού σε εκείνους που έδωσαν την κραυγή της ώρας της κρίσεως.» Early Writings, 74.

Το «καθημερινόν» αντιπροσωπεύει τον παγανισμό, και η παγανιστική Ρώμη ήταν η δύναμη που περιόριζε και εμπόδιζε τον παπισμό να ανυψωθεί στον θρόνο της γης. Όπως προελέχθη στο βιβλίο του Δανιήλ, και κατόπιν επιβεβαιώθηκε από την ιστορία, και κατόπιν αποκαλύφθηκε από αγγέλους στον William Miller και κατόπιν επιβεβαιώθηκε από την Ellen White, το 508 αφαιρέθηκε το παγανιστικό εμπόδιο στην άνοδο του παπισμού. Όπως με τον Χριστό, επί τριάντα έτη ο αντίχριστος προετοιμαζόταν για να εξουσιοδοτηθεί το 538. Ο Χριστός και ο αντίχριστος προετοιμαζόνταν επί τριάντα έτη για να εξουσιοδοτηθούν. Αφού ο παπισμός εξουσιοδοτήθηκε το 538, παρέδωσε το μήνυμά του του θανάτου επί τριάμισι προφητικά έτη, ακριβώς όπως ο Χριστός είχε παραδώσει το μήνυμά Του της ζωής επί τριάμισι έτη. Οι δύο μάρτυρες της Αποκάλυψης ένδεκα, οι οποίοι στην ιστορία της Γαλλικής Επανάστασης αντιπροσώπευαν την Παλαιά και την Καινή Διαθήκη, έλαβαν επίσης εξουσία να προφητεύουν επί τριάμισι προφητικές ημέρες.

Και θέλω δώσει δυνάμιν εις τους δύο μάρτυράς μου, και θέλουσι προφητεύσει χιλίας διακοσίας εξήκοντα ημέρας, ενδεδυμένοι σάκκους. Αποκάλυψις 11:3.

Το 1798, έπειτα από χίλιες διακόσιες εξήντα προφητικές ημέρες, ο αντίχριστος έλαβε τη θανάσιμη πληγή του, όπως ακριβώς ο Χριστός πέθανε επάνω στον σταυρό έπειτα από χίλιες διακόσιες εξήντα ημέρες, και όπως ακριβώς οι δύο μάρτυρες, που αντιπροσωπεύουν τον Λόγο του Θεού, εσφάγησαν στην πλατεία έπειτα από χίλιες διακόσιες εξήντα ημέρες.

Την τρίτη ημέρα ο Χριστός αναστήθηκε, και ένα από τα κύρια θέματα του αντίχριστου στο βιβλίο της Αποκαλύψεως είναι η θεραπεία της θανατηφόρου πληγής του, δηλαδή η ανάστασή του. Η ανάσταση του Χριστού έλαβε χώρα την τρίτη ημέρα, και η ανάσταση των δύο μαρτύρων έλαβε χώρα έπειτα από τρεισήμισι ημέρες. Ο αντίχριστος ανασταίνεται συμβολικά την τρίτη ημέρα, διότι, σύμφωνα με αρκετές προφητικές μαρτυρίες, η τρίτη ημέρα αποτελεί σύμβολο του νόμου της Κυριακής. Κατά τον νόμο της Κυριακής, το θηρίο της θαλάσσης της Αποκαλύψεως δεκατρία ανασταίνεται, και το χάραγμα του θηρίου της θαλάσσης καθίσταται δοκιμασία. Τότε τα Ηνωμένα Έθνη, οι δέκα βασιλείς της Αποκαλύψεως δεκαεπτά, υπό την καθοδήγηση των Ηνωμένων Πολιτειών, που είναι ο εξέχων βασιλεύς των δέκα βασιλέων, θα ανυψώσουν τον αντίχριστο ως κεφαλή της τριπλής ενώσεως, καθώς ο παπισμός ανέρχεται στον θρόνο της γης.

«Καθώς πλησιάζουμε στην τελευταία κρίση, είναι ζήτημα ζωτικής σημασίας να υπάρξει αρμονία και ενότητα μεταξύ των οργάνων του Κυρίου. Ο κόσμος είναι γεμάτος θύελλα και

πόλεμο και διχόνοια. Ωστόσο, υπό μία κεφαλή —την παπική εξουσία— οι άνθρωποι θα ενωθούν για να εναντιωθούν στον Θεό στο πρόσωπο των μαρτύρων Του. Αυτή η ένωση συγκολλάται από τον μεγάλο αποστάτη. Ενώ επιδιώκει να ενώσει τους πράκτορές του στον πόλεμο κατά της αλήθειας, θα εργάζεται για να διαιρεί και να διασκορπίζει τους υπερασπιστές της. Η ζηλοτυπία, οι κακές υποψίες, η κακολογία, υποκινούνται από αυτόν για να παραχθεί ασυμφωνία και διχασμός.» Testimonies, τόμος 7, σ. 182.

Όταν ο αντίχριστος ανασταίνεται, ανέρχεται στον θρόνο της γης και οδηγεί την τριμερή ένωση στην πορεία της προς τον Αρμαγεδδώνα, καθώς η Ιεζάβελ οδήγησε τον Αχαάβ στο όρος Κάρμηλος. Ο ψαλμωδός Ασάφ προσδιορίζει δέκα έθνη, τα οποία αντιπροσωπεύουν τα Ηνωμένα Έθνη, ως πονηρή συνομοσπονδία των εχθρών του Θεού, οι οποίοι υψώνουν την «κεφαλή» τους, η οποία είναι η «παπική εξουσία».

Ἄσμα ἢ Ψαλμὸς τοῦ Ἀσάφ. Ὁ Θεός, μὴ σιωπήσης· μὴ ἀποσιωπήσης, καὶ μὴ ἡσυχάσης, ὁ Θεός. Διότι, ἰδοὺ, οἱ ἐχθροὶ σου θορυβοῦσι· καὶ οἱ μισοῦντές σε ὕψωσαν κεφαλὴν. Ἔλαβον πανοῦργον βουλήν ἐναντίον τοῦ λαοῦ σου, καὶ συνεβουλευθήσαν κατὰ τῶν ἀποκεκρυμμένων σου. Εἶπαν, Δεῦτε, καὶ ἄς ἐξαλείψωμεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ νὰ εἶναι ἔθνος· ὥστε τὸ ὄνομα τοῦ Ἰσραὴλ νὰ μὴ μνημονεῦται πλέον. Διότι συνεβουλευθήσαν ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ αὐτό· συνωμότησαν κατὰ σοῦ· αἱ σκιναὶ τοῦ Ἐδώμ, καὶ οἱ Ἰσμαηλῖται· τοῦ Μωάβ, καὶ οἱ Ἀγαρηνοὶ· Γεβάλ, καὶ Ἀμμών, καὶ Ἀμαλήκ· οἱ Φιλισταῖοι μετὰ τῶν κατοίκων τῆς Τύρου· καὶ ἡ Ἀσσοῦρ προσεκολλήθη μετ’ αὐτῶν· ἐβοήθησαν τοὺς υἱοὺς τοῦ Λώτ. Διάψαλμα. Ψαλμοὶ 83:1–8.

Τότε το λάβαρο των τριών αγγέλων κυματίζει στο μέσον του ουρανού.

Και είδα άλλον άγγελο να πετά στο μεσουράνημα, έχοντας το αιώνιο ευαγγέλιο, για να κηρύξει προς τους κατοικούντας επί της γης, και προς κάθε έθνος και φυλή και γλώσσα και λαό, λέγοντας με μεγάλη φωνή, Φοβηθείτε τον Θεό και δώστε δόξα σ’ αυτόν· διότι ήλθε η ώρα της κρίσεώς του· και προσκυνήστε εκείνον ο οποίος έκανε τον ουρανό και τη γη και τη θάλασσα και τις πηγές των υδάτων. Και ακολούθησε άλλος άγγελος, λέγοντας, Έπεσε, έπεσε η Βαβυλώνα, η μεγάλη πόλη, διότι έκανε όλα τα έθνη να πιουν από τον οίνο του θυμού της πορνείας της. Και τρίτος άγγελος ακολούθησε αυτούς, λέγοντας με μεγάλη φωνή, Εάν κάποιος προσκυνά το θηρίο και την εικόνα του, και λαμβάνει το χάραγμα του επάνω στο μέτωπό του ή στο χέρι του, αυτός θα πει και αυτός από τον οίνο του θυμού του Θεού, ο οποίος είναι κεκρασμένος άκρατος στο ποτήρι της οργής του· και θα βασανιστεί με φωτιά και θείο ενώπιον των αγίων αγγέλων και ενώπιον του Αρνίου· και ο καπνός του βασανισμού τους ανεβαίνει στους αιώνες των αιώνων· και δεν έχουν ανάπαυση ημέρα και νύχτα εκείνοι που προσκυνούν το θηρίο και την εικόνα του, και όποιος λαμβάνει το χάραγμα του ονόματός του. Εδώ είναι η υπομονή των αγίων· εδώ είναι εκείνοι που τηρούν τις εντολές του Θεού και την πίστη του Ιησού. Αποκάλυψη 14:6–12.

Τότε το λάβαρο των τριών αγγέλων θα κυματίζει στο μέσον του ουρανού, αλλά σύντομα ο αντίχριστος θα υψωθεί στον ουρανό από τους δέκα βασιλείς των Ηνωμένων Εθνών. Τότε το λάβαρο θα διακηρύττει το μήνυμα της «αλήθειας» και ο αντίχριστος θα διακηρύττει το μήνυμα της παραδόσεως και του εθίμου. Οι τρεις άγγελοι προειδοποιούν την ανθρωπότητα να μην δεχθεί το χάραγμα του παπισμού, αλλά οι Ηνωμένες Πολιτείες, ως ο ψευδοπροφήτης, θα εξαναγκάσουν τον

κόσμο να δεχθεί ακριβώς αυτό το χάρagma.

Θα σταματήσουμε εδώ και θα το συνεχίσουμε στο επόμενο άρθρο μας.